

Porin musiikki kukoisti 80-luvulla

Pekka Laine

Jokainen 80-luvulla nuoruutensa elänyt muistaa, kuinka Dingosta ja Yöstä puhuttiin yläasteen käytävillä. ”Kummasta pidät enemmän?” kaikuivat kysymykset. Dingoa pidettiin enemmän tyttöjen musiikkina, ja siksi pojat eivät myöntäneet pitävänsä siitä, vaikka oikeasti moni piti siitä enemmän kuin Yöstä. Vasta 90-luvulla kun Dingo oli jo lopettanut, aikuiseksi kasvaneet pojat alkoivat kuunnella Dingoa häpeilemättä.

Dingon keulahahmo ja perustaja oli **Pertti ”Nipa” Nieminen**, nykyään **Neumann**. Hän alkoi koota vuonna 1982 uutta yhtyettä. Rumpaliksi tuli **Juha ”Quuppa” Seittonen** ja kitaristiksi **Jonttu Virta**. Myöhemmin kokoonpanoa täydensi basisti **Jarkko Eve** ja kosketinsoittaja **Tuomo Vähä-Pesola**. Neumann ei kuitenkaan ollut tyytyväinen Vähä-Pesolaan ja vaihtoi hänet **Pete Nuotioon**. Näin kasassa oli klassinen Dingo.

Yhtye harjoitteli Porissa Annankatu 6:ssa, jossa on edelleen ”Dingokämpäksi” nimetty tila. Kesällä 1983 Finnlevy oli etsimässä kykyjä Porissa ja Dingoa onnisti. Jo vuosi perustamisensa jälkeen sillä oli levytyssopimus taskussa.

Räjähtävä suosio ja nopea kuolema

Levyraati-ohjelma määritteli 1980-luvulla nuorison musiikkimakua. Tammikuussa 1984 Dingon single *Sinä ja minä* voitti Levyraadin. Siitä alkoi tie tähtiin.

Huhtikuussa 1984 julkaistu albumi *Nimeni on Dingo* pysyi myydyimpien levyjen joukossa koko vuoden. Tähän päivään men-

nessä sitä on myyty 109 000 kappaletta. Basisti Jarkko Eve korvattiin **Pepe Laakso-sella**. Syksyllä julkaistiin kappale *Autiotalo*, josta tuli Dingon myydyin single.

Keväällä 1985 julkaistiin kakkosalbumi *Kerjäläisten valtakunta*, josta tuli Dingon suosituin levy. Sitä myytiin yhdessä viikossa 125 000 kappaletta. Kerjäläisten valtakunta on Suomen kaikkien aikojen 4:nneksi myydyin levy.

Kesällä 1985 elettiin Dingo-hysteriaa, jonka vertaista Suomessa ei ollut koskaan nähty eikä koskaan nähdä. Anekdootin mukaan rumpali ”Quuppa” huomasi nurmikkoa ajaessaan, että hänen puuhiaan seurasi kadulla 50 ihmistä. Dingon jäsenet alkoivat kyllästyä suursuosioon

Maaliskuussa 1986 ilmestyi albumi *Pyhä klaani*, joka ei myynyt enää samalla tavalla. Eräiden musiikkitoimittajien mielestä Dingon epäonnistunut *Koulukapina*-esitys Levyraadissa oli yksi alamäen syistä. Kesällä Dingon kiertuemyyjä huijasi Dingolta satojatuhanasia markkoja. Kosketinsoittaja Pete Nuotio vaihdettiin takaisin Tuomo Vähä-Pesolaksi. Suosio ei ollut enää entistä, ja huijaus vaikeutti raha-asioita.

Neumann ilmoitti 4. lokakuuta 1986 Nivalassa, että keikka jäisi Dingon viimeiseksi. Dingo halusi lopettaa vielä huipulla ollessaan. Dingon hajoaminen sai mediassa suurta huomiota.

Yö luotti pitkäjänteisyyteen

Yö perustettiin vuonna 1981. Laulaja **Olli Lindholm** kuului laulaja **Jussi Hakulisen** laulavan ja kertoi tälle, että haluaisi päästä esittämään Hakulisen lauluja. Kun Hakulisen oma yhtye hajosi keväällä 1981, Lindholm ja Hakulinen päättivät perustaa uuden yhtyeen. Mukaan tuli kitaristi **Jani Viitanen**, basisti **Juha Rauäng** ja rumpali **Harry Varhala**, joka vaihdettiin myöhemmin **Tapio Walliniin**.

Vuonna 1982 yhtye treenasi mutta keikkaili harvakseltaan. Tapio Wallin vaihdettiin **Veikko Lehtirantaan**. Yhtye teki demon, jossa levy-yhtiön mukaan ei ollut ”kaupallista potentiaalia”. Kappaleet olivat Jussi Hakulisen käsialaa.

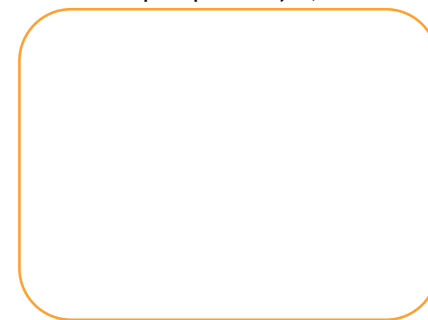
Syksyllä 1982 Yö sijoittui 3:nneksi rockin SM-kilpailuissa. Jäsenet kertoivat, että edellisillan oluenjuonti vei mahdollisuuden parempiin sijoihin. Yhtye tapasi Poko Rekordsin **Epe Heleniuksen**, joka lupasi mahdollisuuden demonauhan tekemiseen.

Vuonna 1983 Yö aloitti virallisesti yhteistyön Poko Rekordsin kanssa. Ensimmäinen single oli ”Likaiset legendat I”. Elokuussa ilmestyi single ”Särkynyt enkeli”, joka nousi singlelistan kärkeen. Varietee-albumi äänitettiin 6 päivässä ja se julkaistiin 13. marraskuuta. Vuodenvaihteeseen mennessä sitä oli jo myyty yli 50 000 kappaletta.

Samaan aikaan kun Dingo-hysteria alkoi villitä Suomea, myös keikkaileva Yö sai aikaan teinihysterian. Anekdootin mukaan yhtye sai yhdessä päivässä yli 130 kirjettä. Kiertueen jälkeen yhtye äänitti Lempäälässä *Nuorallatanssija*-albumin. Kappale *Joutsenlaulu* valittiin Radiomafian äänestyksessä parhaaksi kotimaiseksi kappaleeksi.

Yhtyeen selkäranka Jussi Hakulinen oli sanoittanut ja säveltänyt kaikki Yön julkaisut kappaleet *Nuorallatanssija*-albumiin saakka. Hän kuitenkin kyllästyi muiden jäsenten juomiseen. Juhannuskonsertin 1985 jälkeen Hakulinen erosi yhtyeestä ja siirtyi soolouralle. Alkuperäinen Yö oli hajonnut. Yö kuitenkin jatkoi musiikin tekemistä ilman Hakulista.

Syksyllä Yö julkaisi *Myrskyn jälkeen* -albumin. Olli Lindholm vastasi nyt sanoituksista ja sävellyksistä. Yön levymyynti kuitenkin hiipui pikkuhiljaa, mutta toisin

kuin Dingo se ei hajonnut. Vuoden 1986 aikana Lindholm, Viitanen ja Rauäng muuttivat Tampereelle. Yöstä oli tullut tampere-lainen yhtye.

Mamba muistetaan hiteistä

Mamba aloitti uransa singlellä ”Mitä yhdestä särkyneestä sydäimestä”, josta tuliikin valtakunnallinen radiohitti v. 1984. Esikoisalbumi *Mamba* (1985) ei sen sijaan myynyt merkittävästi. Toinen albumi *Lauantai-ilta* (1986) myi kuitenkin jo melkein 50 000 kappaletta, ja siltä lohkesi radiohitti Lauantai-ilta.

Mamban keulahahmo on laulusolisti **Tero Vaara**, joka vastaa useimpien kappaleiden sävellyksistä ja sanoituksista.